

HBD-820 După soare vine nor

1. Du - pă soa - re vi - ne nor — Du - pă nor, vi - ne iar soa - re, Du - pă bi - ne vi - ne
 2. O - mul bun și - n zi - le re - le E tot bun ca - n zi - le bu - ne, Fața lui e tot se - ni -

6 rău, — Du - pă greu zi - le u - șoa - re. Când e greu să ne ru - găm Ca în zi - le - le cu
 nă — Când e soa - re sau fur - tu - nă. Fiind - că te - me - li - a lui Nu - i zi - di - tă pe ni -

12 soa - re, Ru - gă - ciu - nea ori - și - când Poa - te - a - du - ce re - zol - va - re. Când la câr - ma vie - ții
 sip. — Nu se cla - ti - nă de - fel, El pe stân - că e zi - dit.

18 e Zi de zi nu - mai I - sus, Nu ne clă - ti - nă - m de fel, Nu ne po - tic - nim pe

24 ca - le. Deci la timp și ne - la - timp Noi să ri - di - căm al - ta - re Pre - să - rân - du - le me -

30 reu Zi de zi pe - a noas - tră ca - le.

Refren:

1 După soare vine nor
 După nor, vine iar soare,
 După bine vine rău,
 După greu zile ușoare.
 Când e greu să ne rugăm
 Ca în zilele cu soare,
 Rugăciunea orișicând
 Poate-aduce rezolvare.

*Când la cârma vieții e
 Zi de zi numai Isus,
 Nu ne clătinăm de fel,
 Nu ne poticnim pe cale.
 Deci la timp și nelatimp
 Noi să ridicăm altare
 Presărându-le mereu
 Zi de zi pe-a noastră cale.*

2 Omul bun și-n zile rele
 E tot bun ca-n zile bune,
 Fața lui e tot senină
 Când e soare sau furtună.
 Fiindcă temelia lui
 Nu-i zidită pe nisip.
 Nu se clatină defel,
 El pe stâncă e zidit.